

Merbeskatning, at man sætte Skatten paa Surrogaterne saa højt, at de fuldstændigt forsvandt.

Man har, som sagt, fra Industriens Side interesseret sig for, at vi ikke helt holdt op med at ryge, ved at skaffe os disse Erstatningsmidler, og ogsaa for disse Varer har man taget ganske urimelige Priser. Det var dog saaledes, at man før Loven af 13. Oktober 1917 kunde købe 3 rygelige Cigarer for 20 Øre og 3 særdeles rygelige Cigarer for 25 Øre. Nu er det overhovedet ikke muligt at købe en Cigar, som kan ryges hverken ude eller inde, for en mindre Pris end 22 Øre, og saa er man endda i Almindelighed udsat for, at Halvdelen er enten kogt Humle eller Sol-sikkeblade eller Kartoffelblade. Efter Forhøjelsen af Tobaksafgiften ved Loven af 13. Oktober 1917 har der sikkert ikke fundet nogen større Forhøjelse Sted af Fabrikanternes Udgifter til Arbejdsløn end 3—4 Øre pr. Cigar, men de har, som sagt, benyttet Lejligheden til at indkassere en Forhøjelse fra 7—8 Øre op til 13—15 Øre for de almindelige Varer. Hvordan det saa gaar med de finere og dyrere Ting, skal jeg ikke komme ind paa, det har jeg ikke nærmere undersøgt; men jeg nærer ingen Tvivl om, at der har man klippet endnu mere artigt. I Almindelighed har man fra Tobaksindustriens Side indkasseret en Merfortjeneste mod den tidligere af langt over 100 pCt. Jeg synes, at under denne Forhandling bør der herfra nedlægges Indsigelse imod denne utiladelige Udnyttelse af Konjunkturerne. Det skal siges, efter at vi her har haft en Valgkampagne, hvor Tobaksindustriens første Mænd har støttet den mere eller mindre meningsløse Agitation for at fremstille Socialdemokraterne og de Radikale og en Del af Venstres Mænd som Samfundsfjender, fordi vi ikke havde afvist Spørgsmaalet om et Tobaksmonopol. Det skal siges her, at netop ved denne Opførsel fra Tobaksindustriens Mænd har de lagt en udmærket Grund til, at dette Spørgsmaal drages frem i den kommende Tid om Statens Indgriben i denne Industri og eventuel Indførelse af Tobaksmonopol.

Dette er i Hovedsagen de Bemærkninger, jeg ønskede at gøre. Jeg vil paa Grundlag heraf ligesom mit Partis Ordfører advare mod nu at gaa til denne Forhøjelse, hvis den kan undgaas, thi saa længe det nuværende Produktionssystem opretholdes, vil det betyde, at Befolkningen brandskattes paa en ganske uforsvar-

lig Maade. Der er, som jeg sagde før, ikke fra de Folks Side Tale om at tage tilbørlige Hensyn, hverken samfundsmæssige Hensyn eller rent menneskelige Hensyn. Vi har gjort den Erfaring, som vi saa tidt har gjort under Krigen, at hvis man ikke ved Lov og ved Trusel om Tugt-, Rasp- og Forbedringshus kan hindre Folk i at udnytte Konjunkturerne, saa udnytter de dem. Naar vilovgiver her, gælder det altsaa om at sætte saadanne Skranker for Udnyttelsen, at Lovgivningsmagten i hvert Fald kan siges at have gjort sin Pligt overfor den Befolkning, den repræsenterer.

Finansministeren (Brandes): Efter den Forhandling, som er ført her i Gaar og i Dag, maa jeg kunne forvente, at de Lovforslag, som er fremsatte af mig, vil blive gennemført, om ikke uændrede, saa dog i alt væsentligt saaledes, som de er fremsatte. De to Partier, der støtter Regeringen, har saa at sige uden Forbehold eller i alt Fald kun med Forbehold paa ganske enkelte Punkter tiltraadt Lovforslagene. Jeg forstod ogsaa det ærede Medlem (N. Neergaard), der talte som Partiet Venstres Ordfører, saaledes, at han ikke mod noget Lovforslag i og for sig gjorde Indsigelse, men kun gjorde særlig Indsigelse imod et enkelt Lovforslags enkelte Bestemmelser. Endelig har vi i Dag hørt det ærede Medlem, som taler paa det konservative Folkepartis Vegne (Korsgaard), og ogsaa hans Tale gik ud paa, at han ikke nedlagde Indsigelse mod disse Lovforslags Gennemførelse, tværtimod, adskillige af dem anbefalede han ret stærkt, han havnede egentlig kun i en Art Protest mod en enkelt Bestemmelse i det enkelte Lovforslag, som ogsaa det ærede Medlem fra Æbeltoft havde skænket sin største Opmærksomhed. Saaledes stiller Horoskopet sig gunstigt.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft begyndte med at sige, at Finansministeren havde denne Gang fremsat Lovforslag af en ganske anderledes Rækkevidde end i Fjor, thi det Beløb, som her tænkes indvundet for Statskassen, var 200 Mill. Kr. eller noget derover, og med de Lovforslag, som fremsattes og gennemførtes i Fjor Efteraar, var man ikke naaet længere end til 95 Mill. Kr. Det ærede Medlem gør sig her skyldig i en Fejltagelse, en Fejltagelse, som det ikke vilde undre mig, om enhver anden end netop han havde begaaet; det undrer mig, at et Medlem, der raader over en saadan Indsigt i disse Sager, og som med en saadan Nøjagtighed og Kundskab følger finansielle Spørgsmaal